

Vappuratsastus

□ KAUPUNGINKIRJASTO ylätti minut tiedolla, että olin tällä palstalla joskus perännyt tietoa vapun vietosta Oulussa, mm. vappuratsastuksesta. Nyt oli joku käynyt kyselemässä, ja kirjasto kysyi, olinko saanut vastauksia, silloin – joskus.

Taisin jäädä vähälle!

□ VAPPURATSASTUKSESTA, josta silloin tällöin kuulin kerrottavan ja josta muistelen nähneeni valokuvankin, käytettiin puhekielessä ilmausta "forstamajratsastus", mikä varmaan joissakin muistelussissa muuttui "vörstamairatstukseksi".

Kerroin muistavani hyvin, että siitä puhui perheystävä, Similän Kalle-setä, ylioppilas Oulun lyseosta 1901, sitten maanmittari, lopuksi apulaislääninmaanmittausinsinööri. Muistin senkin, että hän oli ahkera kynämies, Kaiun nimimerkki Äksä vielä lehden viimeisinäkin vuosina (tapettiin 15.10.1949, Kaiku nimittäin). Erikoisharrastus: vuosikalenterin merkkipäivät.

□ OMAT vappuni minun pitäisi muistaa vaikka kuinka kaukaa, mutta en vain muista kaukaakaan. Ajoittaisin ensimmäisen vapunaaton muistoni noin vuoteen 1924 (tai -23), mutta lienen siitä joskus maininnutkin. Kalevan nykyisen kivitalon Kirkkokatu 11 paikalla oli pitkä puutalo ja Pakkahuoneenkadun kulmasta alkaen toinen. Niiden välissä oli korkea lankkuaita. Muistan, että siinä me istuimme leikkiverini Pellen kanssa, kolkuttelimme kai kanta-päillämme aitaa ja kävimme tietysti syvällistä keskustelua maailman menosta.

Kirkkokadulla kulki ihmisiä kevätillassa edestakaisin, niin siinä hilikunpuolella kuin

markanpuolellakin, vaikka en minä niistä nimityksistä silloin vielä tiennyt. Vapuksi muistan sen siitä, että oli kai viuhkoja ja huiskia ja kadut täynnä "karnevaalihumussa" kourantäydeltä heiteltyä paperisilppua, konfetteiksihan niitä kutsuttiin. Erivärisistä pape-reista (kai) paperinrei-ittäjällä tehtyä pienempintä "roskaa". Monet vuodet sitä sai heitellä, mutta kai ne sitten talonmiehet järjestäytyivät!

□ VAPUNVIETTO oli yleensä varsin rauhallista. Vappuamuun kuuluivat kuorolaulut asemalla ja Tuomiokirkon portailla ja sitten maistraatin puolella "Susiteetin" portailla, jossa aina lauloi Pohjan Laulu Jaakko Nokelan johdolla. Ylioppilaat ne kai enemmänkin viettivät vappua, Oulussa enimmäkseen vain vanhat. Ja sitten oli tietenkin sosialisteilla vappumarssinsa.

Lienen monet vaput ollut pyöräretkillä, mutta muistan kyllä, että joskus kokoonnuttiin soittamaan gramofonia, varsinkin, jos satoi räntää. Meillä oli siihen sopiva kapaleikin: "Vackra, vita flingor" ... maahan lankeaa, muistelen lauleskellemme. Ensimmäisen kerran olin vapputansseissa abiturienttikäväänäni, silloin jopa Seurahuoneen suuressa parkettisalissa.

□ MINULLA on sellainen tunne, että kovin monilla ihmisillä ei vielä 30-luvullakaan ollut sellaista pakkomiellettä, että vappua on ehdottomasti juhlittava. Simaa kyllä ja tippaleipiä, vappuviuhka ja vappukukka. Se se olla pitää: muistakaa VAPPUKUKKA! Se "vitonen" ei mene hukkaan, kun se menee kukkaan!